

کلمه

تمدید کتاب قهرمان

از آذر ماه سال جاری پویش کتابخوانی «کتاب‌قهرمان» در حال برگزاری است و استقبال مخاطبان سبب شده تا پایان فروردین ۹۸ تمدید شود. این پویش که یکی از اهدافش آشنایی با زندگی قهرمانان کشور است، در انتشارات پیام آزادگان برگزار می‌شود و با استقبال مردم مواجه شده است. فاطمه دوست‌کامی، نویسنده کتاب، مصاحبه‌های مربوط به کتاب را در ۱۶۳ جلسه گرفته و از سال ۱۳۸۷ نگارش آن را شروع کرده است. رهبر انقلاب نیز در تاریخ ۱۲ تیر۱۳۹۶ تقریظی بر این کتاب نوشتند و سرگزشت مهدی طحانیان را در زمان اسارت، یکی از شگفتی‌های دفاع مقدس توصیف کردند. علاقه‌مندان به شرکت در پویش می‌توانند با مراجعه به کتابفروشی‌های سراسر کشور یا به سایت پویش به نشانی: ketabghahreman.com کتاب «سرباز کوچک امام» را تهیه کنند و از روش‌های شرکت در مسابقه مطلع شوند.

ادبیات در خیابان

انتظار دولت‌ها از

ادبیات بالااست

مشیت علایی را اهالی ادبیات خوب می‌شناسند؛ مترجم و منتقدی که روش منحصره‌فردی دارد و سعی می‌کند هر اثر را مبتنی بر مقتضیات خودش نقد کند. او دیروز با خیرگزاری ایستنا به گفت‌وگو نشست و درباره توان و تأثیر ادبیات در نقد وضعیت جامعه حرف زد. علایی گفته: «به نظر من حسابی که دولت‌ها برای این هنر و ادبیات باز کرده‌اند، بیشتر از آن چیزی است که نویسدگان واقعا می‌توانند انجام بدهند؛ مگر این‌که با یک جریان سیاسی پیوند داشته باشند. اما به هر حال این جریان در تنویر افکار بی‌اثر نیست.

او درباره تأثیر ادبیات در وقایع تاریخی و اجتماعی جهان نیز بیان کرد: ادبیات نقش خیلی اساسی در انقلاب‌ها مثل انقلاب فرانسه، چین، کوبا و انقلاب سال ۵۷ نداشته است که بگوییم انقلاب‌ها معلول جریان‌های هنری از جمله ادبیات بوده‌اند؛ اما می‌تواند یکی از عناصر آن باشد. علت اصلی شکل‌گیری انقلاب‌ها همان اختلاف طبقاتی، محرومیت‌ها و... است. هرچند که ادبیات هم سهمی داشته است و هیچ عنصری نیست تأثیری نداشته باشد، اما این‌که بخواهیم بگوییم داستان‌ها و نمایشنامه‌های انقلابی برای جنبش‌های اجتماعی موثرند یا خیر، باید گفت در جنبش‌های کوچک‌تری اثر نبوده است. من منکر این نیستم که ادبیات و هنر نقش مثبتی داشته، اما اندازه آن کم است.

دنگ

اهدای جایزه ترانه

افشین یداللهی

مراسم دومین دوره جایزه ترانه افشین یداللهی شانزدهم اسفند برگزار می‌شود. خانه ترانه این خبر را منتشر کرده و نوشته دومین دوره جایزه تخصصی سالانه ترانه با عنوان جایزه ترانه افشین یداللهی با هدف ارتقای سطح کیفی ترانه سرزمین‌مان و ایجاد انگیزه برای رقابت میان کاروران این حوزه، همچنین برای پاسداشت نام و خاطره دکتر افشین یداللهی با همکاری موسسه انتشارات نگاه برگزار می‌شود.

این مراسم در سه بخش «یک خاطره از فردا»، «یک خاطره از امروز» و «یک خاطره از دیروز» برگزار می‌شود که در بخش اول به انتخاب بهترین ترانه‌های چهره‌های جوان که بیشتر به دبیرخانه ارسال شده پرداخته می‌شود. همچنین در بخش، یک خاطره از امروز بهترین ترانه‌سرای سال، بهترین ترانه سال، بهترین ترانه تیتراژ فیلم و سریال و بهترین خواننده از لحاظ انتخاب ترانه انتخاب خواهند شد.

بخشی هم با عنوان یک خاطره از دیروز برای تقدیر از یک عمر فعالیت در عرصه ترانه از یکی از پیشکسوتان این حوزه در نظر گرفته شده که به زودی اعلام خواهد شد.

ممنوعه‌های کال اصفهانی

۸۲سالگی نقاشی‌هایش را پیش روی ما گذاشته است

عکس:

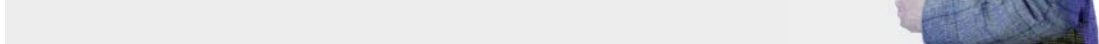
ایران‌آرت

۷۵ بازیگر کودک در تئاتر مریم کاظمی

مریم کاظمی همین هفته آخر سال نمایشی را در تالار هنر به صحنه خواهد برد که «ساعت هشت در کشتی» نام دارد و شش گروه از هنرجویان کودک و نوجوان در این نمایش حضور خواهند داشت. این خبر را زهرا شایان‌فر، مدیر روابط عمومی نمایش فرستاده و توضیح داده که هر گروه متشکل از ۱۲ الی ۱۴ کودک و نوجوان است که با دو مربی تمرین می‌کنند.

میوه‌های کال اصفهانی

خواننده «دلک» که این اواخر آلبومی نداشته و روی صحنه نبوده، به ایستنا گفته که کم‌کاری‌اش از تنبلی نیست، بلکه به مسائل شخصی ارتباط دارد. اصفهانی در این گفت‌وگو درباره شرایط امروز موسیقی کشور صحبت کرده و از انتشار یک آلبوم جدید خبر داده است. او گفته: زمانی که احساس کردم این قطعات به‌ثمر رسیده، همچون میوه‌ای که رسیده و دیگر موعد چیدن آن است، در قالب آلبومی به دوستداران موسیقی تقدیمشان خواهم کرد.

در آستانه روز درختکاری پای حرف‌های هنرمندی نشست‌ایم که نتیجه ۷۰ سال هنرش را در گالری بوم به نمایش گذاشته است

درخت‌های منوچهر، درخت‌های سهراب

منوچهر نیازی می‌گوید با سهراب سپهری هم آتلیه‌ای بوده اما آنها در پروژه درخت‌ها هیچ‌گاه از هم تقلید نکردند

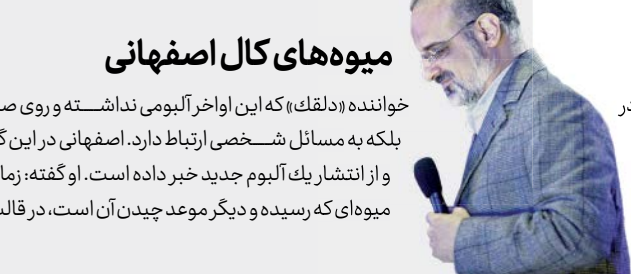
است. زمینه کارهایم هم بیشتر حالت نقطه‌پردازی است. کارهای سهراب بیشتر در یک پونالیزه قرار می‌گیرد.» دستم‌یزاد به این روزگار که این روزها مجموعه درختان سپهری است -که در مارکت او حرف اول را می‌زند و مثال روشنش این‌که هر سال در حراج تهران کاری از مجموعه درختان او به فروش گذاشته می‌شود- و همراه شده با درختان منوچهری که آن نیز در بازار این هنرمند طلایه داری می‌کند. البته نیازی تأکید می‌کند: «این نوع از درخت‌های من که این روزها در بازار خرید و فروش می‌شود، نوع جدیدی در تابلوهای من است و با درختان پنج دهه پیش تغییر معناداری کرده است.»

بازار سکه پیرمرد‌ها

هر قدر مجموعه درختان و به‌خصوص ماسوله‌های منوچهر نیازی سرسبز و شادند مجموعه آینده او تلخ و هول‌انگیز است. با سبک و سیاق کمینه‌گرای منوچهری، ساختمان‌هایی کج و معوج و ملحق سربه‌فلک کشیده‌اند که هر لحظه ممکن است بر زمین سقوط کنند.... شاید همین نگاه نگران به فردا را بتوان در این جملات نیز یافت که گلايه منوچهر نیازی به افزایش قیمت آثارش در سال‌های اخیر است: «بازار هنر وقتی می‌بیند که هنرمندی پیر شده است به سمتش روی می‌آورد. مثل پرویز کلانتری که قیمت کارهایش در اواخر عمرش خیلی بالا رفت. این اقبال به خاطر سن هنرمند و اثر است. کسی هم که در این کار سرمایه‌گذاری می‌کند کاملاً جوانب کار را در نظر می‌گیرد که ضرر نکند. این‌که فلان هنرمند چند سالش است مهم است...»

اما دغدغه جدی این هنرمند پیشکسوت، جوانان است، او گفت وگو با نسل نوی هنر ایران را دوست دارد، دلش برای این خاک می‌تپد و می‌گوید این جوان‌ها باید بمانند و اینجا را بسازند. از این‌رو، بهترین‌ها و بیشترین‌ها را برای آنها می‌خواهد. لای‌به‌ه همین دلیل انتقادی که از زبان او نمی‌افتد، توقعاتش از صداوسیماست: «من معتقدم که اگر صدا و سیما بهتر فعالیت کند هنرهای تجسمی ایران در سطح بین‌الملل می‌درخشد و می‌توانیم در یک برنامه تلویزیونی این هنرمندان را معرفی کنیم و ورک‌شاپ داشته باشیم. باید جوانان از پیشکسوتان بهره ببرند، اما این اتفاق در ایران نمی‌افتد. جوانان ما اصلاً نسل پیشکسوت خود را نمی‌شناسند و میان نسل‌ها شکاف افتاده است.»

اگر با خواندن این گزارش دیدن آثار استاد منوچهر نیازی برای‌تان جالب شده تا هفدهم اسفند ماه فرصت دارید این نمایشگاه باشکوه مروی بر آثار او را در گالری بوم واقع در خیابان ولی‌عصر، بالاتر از نیایش، خیابان ارمن‌خان غربی، پلاک ۱۱ تماشا کنید.

در آستانه روز درختکاری پای حرف‌های هنرمندی نشست‌ایم که نتیجه ۷۰ سال هنرش را در گالری بوم به نمایش گذاشته است

درخت‌های منوچهر، درخت‌های سهراب

منوچهر نیازی می‌گوید با سهراب سپهری هم آتلیه‌ای بوده اما آنها در پروژه درخت‌ها هیچ‌گاه از هم تقلید نکردند

گزارش روز نبض جامعه را دریافت می‌کند تا وقتی به بومش رسید احساس روزش را بر آن ثبت کند. تأکید دارد مانند نقاشانی نیست که کاری به بیرون و به اطراف خود ندارند، او همیشه احساس درونش را نقاشی کرده است، حال مردمش را. از این روست که درختان معروفش یک روز شادند و شاداب و یک روز در محاصره آدم‌واره‌هایی هستند که فریاد می‌کشند. این روزها اگر به گالری بوم سر بزنید میبھوت می‌شوید از شکوه آثاری از مجموعه‌های درختان، ماسوله، از دام، آئنده، چند اثر انتزاعی ناب، چهار کلاژ بسیار زیبا و...

درختان حلقه‌وصل نیازی و سپهری

زمستان ۱۳۹۳ منوچهر نیازی با کتاب «خیزش خیال» که به همت گالری مژده منتشر شد، یک بار دیگر به جامعه هنر ایران معرفی شد. اقامت ۲۳ ساله او در آمریکا و استرالیا سبب شده بود همه از او بی‌خبر باشند و بازگشتش چنان‌که باید خیرساز نشده بود.

این کتاب، رونمایی شد و فضای رسانه‌ای پیرامونش یادآور نقش و جایگاه منوچهر نیازی بود که تا پیش از ترک وطن برای خودش اسم و رسمی بسیار شناخته‌شده داشت. نمونه باز آن هم آتلیه‌بودن او با سهراب سپهری، نقاش و شاعر پرواوزه است که این روزها مجموعه درختان او در بازار هنر ایران آقایی می‌کند. نیازی می‌گوید: «قدیم در ایران قط من و سهراب روی تنه درخت کار می‌کردیم. من با سهراب چندین سال هم آتلیه بودم. روبه‌روی سینما شهر فرهنگ، یک آتلیه داشتیم که سهراب هم می‌آمد آنجا. گه‌گاهی هم با هم دوتایی ورکشاپ داشتیم. ولی هیچ وقت مقلد همدیگر نبودیم. تنه‌های درخت سهراب، با رنگ قهوه‌ای شماره ۳ (یا آمتر) کار شده که قهوه‌ای تندی است. اما تنه‌های درخت من بیشتر رنگین و رنگباز

درخت‌های منوچهر نیازی

درخت‌های سهراب سپهری

ویژگی‌ها: تنه‌های درخت‌های منوچهر نیازی اما بیشتر رنگین و رنگباز است. زمینه آثار او بیشتر شبیه نقطه‌پردازی است. البته درخت‌های او حالا تغییر کرده.

ویژگی‌ها: تنه‌های درخت سهراب، با رنگ قهوه‌ای شماره ۳ (یا آمتر) کار شده که قهوه‌ای تندی است. کارهای سهراب بیشتر در یک پونالیزه قرار می‌گیرد.

کتاب «رهبر ارکستر» با ترجمه فاطمه تناسان منتشر شد

افشای رازهای خلق سمفونی هفتم شوستاکوویچ در محاصره لنینگراد

در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «ممکن است پافشاری مراد در دقت به جزئیات مسخره کنند. حتما این خشونت‌ها و سختگیری‌های من را شبیه پیشوای بزرگ رژیم خوف‌انگیزمان می‌دانند، (عادت کرده‌اند این حرف‌ها را در گوشه به هم بگویند، از ترس این‌که مبادا افراد استالین پست در حرف‌های آنها را بشنوند.) شاید هم‌ذاات خصمانه من بیشتر شبیه هیتلر بزرگ‌ترین دشمن کشورمان باشد، که البته این حرف را با صدای بلندتری می‌گویند. من این مقایسه‌ها را می‌شنوم و به نظر ملال‌آور و در عین حال عادی هستند.»

این رمان روایت نوشتن سمفونی هفتم دیمیتری شوستاکوویچ و نقش تاریخی آن در شکستن محاصره لنینگراد در جنگ جهانی دوم است؛ تلفیقی از واقعیت و ناگفته‌های خلق این سمفونی در بحبوحه یکی از شدیدترین نبردهای تاریخ جهان با جهان داستانی سارا کوئیکلی که داستانی پرکشش از موسیقی و تلاش برای حفظ عشق را به‌تصویر می‌کشد.

این رمان پس از انتشار در سال ۲۰۱۱ به مدت بیست هفته، پرفروش‌ترین کتاب نیوزیلند بود و پس از آن در کشورهای انگلستان، ایتالیا، آلمان، جمهوری چک، فرانسه و ترکیه هم با اقبال بسیار خوبی روبه‌رو شد.

کتاب «رهبر ارکستر» که حاوی روایت و جزئیات نوشتن سمفونی هفتم دیمیتری شوستاکوویچ و نقش تاریخی آن در شکستن محاصره لنینگراد است، به فارسی ترجمه و در اختیار مخاطبان قرار گرفت.

آن‌طور که روابط عمومی نشر نیماژ به جام‌جم خبر داده، رمان رهبر ارکستر نوشته سارا کوئیکلی و با ترجمه فاطمه تناسان توسط نشر نیماژ منتشر و با شمارگان ۵۰۰ نسخه در دسترس علاقه‌مندان ادبیات و موسیقی قرار گرفت.

این کتاب ۴۱۶ صفحه دارد و قیمت پشت جلد آن ۴۹ هزار تومان تعیین شده است.

همه مردم نقاش هستند

از حیات گالری بوم که می‌گذرید و پله‌ها را بالا می‌روید تابلویی ۷۲ ساله چشم‌تان را می‌گیرد. اثری رئالیستی از گل‌های شاد که با کارهای کنونی استاد نقاش تفاوت ماهوی دارد. این اثر سال ۱۳۲۶ متولد شده و منوچهرخان نیازی آن را دورانی که شاگرد هنرستان بوده خلق کرده است. اما حتماً از روایت نقاشانه پندر انزلی در سال ۱۳۴۰، زمستان تبریز ۱۳۳۷ و جنگل سی‌سنگان به ذوق می‌آیند. نمونه‌هایی جذاب از ۵۰ سال کار یک هنرمند که تا قبل از بروز دیسک کمر روزی ۱۶ ساعت نقاشی کرده است و جالب این‌که معتقد است نقاشی شغل دوم همه انسان هاست: «همه روزانه نقاشی می‌کنند. یک شاطر با خمیر نقاشی می‌کند این یک فرم است باید اینها را دید. خیابا با قیچی نقاشی می‌کند. به نظر من پایه هر چیزی را نقاشی شکل داده است. بدون نقاشی زندگی نیست. ما بدون هنرآفرین در جهان هستی قادر به زندگی نیستیم، یعنی همه چیز به نوعی هنر است. روزانه همه انسان‌ها به اشکال مختلف هنرآفرینی می‌کنند. مثلاً دکور خانه همه ما هنر است، ترکیبی از فرم‌ها و رنگ‌ها. ای‌کاش همه به اندازه‌ای عاشق فرهنگ و هنر باشند که هیچ دیواری خالی از هنر نباشد و من در مصاحبه‌های قبلی‌ام گفته‌ام از دیدن دیوارهای خالی گریه‌ام می‌گیرد و این یک واقعیت است.»

منوچهر نیازی اما غیر از قلم‌و مو وسیله دیگری هم برای خلق نقاشی دارد: موسیقی، موسیقی کلاسیک: «من با الهام از موسیقی کلاسیک نقاشی می‌کنم. سمفونی شماره ۵ بتهوون، موتزارت و دیگر آثار موسیقی کلاسیک جهان. وقتی که موسیقی‌گوش می‌کنم تمام فرم‌های اثرم به من الهام می‌شود. البته از پیش کارها را اتود می‌زنم و در حین پرداختن به اتودها و بسط ایده اولیه بدون شنیدن موسیقی نمی‌توانم کارم را پیش ببرم و به اتمام برسانم. همه چیز فرم است. وقتی بتهوون می‌خواست سمفونی شماره ۵ را بسازد، ابتدای کار مستأصل می‌ماند و وقتی که صاحب‌خانه برای گرفتن اجاره‌خانه به در می‌کوبد، او از صدای در الهام می‌گیرد و سمفونی را می‌سازد. در عین حال، این نگاه است که هنرمند را می‌سازد. پیکاسو، بزرگ، ماتیس چرا موفق شدند؟ برای این‌که فرم‌ها را می‌شناسند. هنرمند در درون آتلیه نمی‌تواند هنرمند شود. باید بیرون

آزاده جعفریان

منتقد هنر

تا ۱۷ اسفند وقت دارید تا مثل حسین الهی قمشه‌ای رضا کیانیان و خیلی‌های دیگر یکی از بازدیدکننده‌های نمایشگاه آثار منوچهر نیازی در گالری بوم باشید